

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ।

कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥ २.२१ ॥

vedāvināśinaṁ nityaṁ ya enamajamavyayam ।
kathaṁ sa puruṣaḥ pārtha kaṁ ghātayati hanti kam ॥ 2.21॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय

नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।

तथा शरीराणि विहाय जीर्णानि

अन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २.२२ ॥

vāsānsi jīrṇāni yathā vihāya
navāni gr̥hṇāti naro'parāṇi ।
tathā śarīrāṇi vihāya jīrṇāni
anyāni saṁyāti navāni dehī ॥ 2.22॥

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।

न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २.२३ ॥

nainaṁ chindanti śastrāṇi nainaṁ dahati pāvakaḥ ।
na cainaṁ kledayantyāpo na śoṣayati mārutaḥ ॥ 2.23॥

अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ।

नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ॥ २.२४ ॥

acchedyo'yamadāhyo'yamakledyo'śoṣya eva ca ।
nityaḥ sarvagataḥ sthāṇuracalo'yaṁ sanātanaḥ ॥ 2.24॥

अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ।

तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥ २.२५ ॥

avyakto'yamacintyo'yamavikāryo'yamucyate ।
tasmādevaṁ viditvaināṁ nānuśocitumarhasi ॥ 2.25॥